

Véres csillagosok pandemóniuma

Az MSZP háborút indított ellenünk, Werber démonizálta az ellenséget, az ellenség mi vagyunk, a „fasiszták”, izraeli szóhasználat szerint. Akik az ellenfelet fasisztának nevezik, azokat többnyire nem zavarják a tények, Rákosi és Sztálin a megmondhatója. Igaz, hogy mi válaszként kommunistá-zunk, de hát azért az mégsem ugyanaz. Kommunistának lenni azért ma is jó, sőt (főleg) kifizetődő lenni, mert rablott vagyonát a baloldal évtizedeken át kamatoztatta. S most már a vörös (véres) csillagjukat is visszakövetelik.

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER

A pandemónium a pokol ördögeinek, démonjainak összessége, tartózkodási helye. Alapszervezetei mindenütt vannak, de legfőbb vezetői többnyire a nagyobb városokban tanyáznak. Az ördögök vörösek és patások, szörösek és csúfak, a hölgyek sok hajlakot és púdert használnak, és elvtársnak szólítják egymást. A démonok monarchiájában sokféle név található, Agares például a kelet birodalmának legelső hercege, krokodilon lovagló ember képében szokott megjelenni, és harmincegy légió áll az irányítása alatt. Barbas oroszán képében mutatkozik, Prustas bagoly képében, Amon farkas alakjában jelenik meg és így tovább, az MSZP-SZDSZ nagy grófia azonban két-séggkívül Raum, aki holló képében látható. „Ha azonban emberalakot ölt és a szellem-idéző erre utasítja, csodálatos mód képes a királyi palotából vagy másunnan bármit ellopni, és aztán a kijelölt helyre vinni. Váro-sokat ront. Eléri, hogy az ember semmibe vegye a méltóságokat.” Joannes Wierus: A démonok álmonarchiája, 1580. In: A keresztény démonológia kistükre, Kairosh, 2003.) Hogy a baloldal nagy reménysége, Gyurcsány milliárdos és sportminiszter ötven hozzá hasonló elvtársával együtt követeli az ötágú vörös csillag betiltásának eltörlését és a szimbólum viselésének engedélyezését, számomra nem meglepő. De vajon mit szólnának, ha kötelező is lenne viselniük, hogy tudjuk, kikkel is van dolgunk? Ugye, akkor máris fasiszták lennénk, holott még meg sem említettük a logikusan következő lépést: akkor talán te-kintsünk el az önkényuralmi jelképek tilamától is. Jaj, micsoda antifasiszta egység-front vijjogna-sikoltana azonnal elő, hogy hát ugye, a horogkereszt, az SS, az Árpád-sáv, a nyilaskereszt, no meg a kereszt úgy általában mennyire félelemkeltő és kirekesztő! Csodálom, hogy a csillagosok még nem utasították vissza a különféle kiténtések keresztjeit, mondván, nekik csillag jár. (Ebből is látszik, helyén van az eszük, az útlevelük meg a pénztárcájuk.) Az ATTAC Magyarország nevű civil szervezet

által kezdeményezett tiltakozásban az szerepel, hogy hazánk az egyedüli állam, ahol törvény tiltja a vörös (véres) csillag viselését. A petíciót a hír szerint *Gurmai Zita* és *Herczog Edit* szocialista parlamenti képviselő, *Eörsi István* író, *Tamás Gáspár Miklós* és *Wirth Tamás* filozófus is aláírta. Gyurcsány azt is kijelentette, nem lehet egyenlőséget tenni a fasiszmus és a kommunizmus közé. Hát, sajnos, még nem. Mert ha lehetne, akkor Magyarországon nem a jelenlegi kormány lenne hatalmon, és az elvtársak lakat alatt vagy száműzésben, esetleg javító-nevelő munkán gondolkodnának a véres csillag használatáról, nem a parlamentben. Különben én sem vagyok a törvényi tilalom híve, az MSZP szegfűje éppen olyan undorító, mint a vörös csillag, melynek szétszabdalásából született, a törvény kijátszása céljából. A horogkeresztet is ki lehet játszani, ki is szokták, gyermekteged log a tiltás, diktatúrába illő. De hogy éppen a fent nevezett elvtársak követeljék, az bizony cinizmus a javából. Jelenlegi önkényuralmi jelképük betiltása is időszerű lenne, de a szegfű azért talán nincs kihálásra ítéelve, hogy egy tolvajbando cégére lett, ahogyan a madaras logó nemzetiszín madarai is inkább visszaköltöztek volna végleg a Közel-Keletre szégyenükben, semhogy egy kollaboráns kisebb tolvajbando zászlóját díszítsék. S miközben egy év alatt tíz helyel csúszott vissza Magyarország az országok rangsorában a Világgazdasági Fórum kimutatása szerint (a 28. helyről a 38.-ra), ebben a fasiszta országban az egy főre jutó holokauszt-megemlékezés rekordokat döntöget, és az izraeli elnök tiszteletére még egy palesztin származású magyar fogorvost is sikerült letartóztatni, aki a bizonyítékok szerint *Móse Kacav* bölcsességfogára vetett szemet. A szélsőbaloldali heccclapban, a Népszavában persze nagyon szeretnék, ha a véres csillag újból fennen ragyoghatna, és arról cikkeznek, hogy a művelt Nyugaton nem szalonképes a baloldal bármilyen korlátozása, sőt *Marx* tanainak újból reneszánsza van. A kommunista talpnyalók csak egyetlen apróságot felejtene el: a művelt Nyugaton nem szovjet tankok hozták divat-

ba a vörös csillagot és *Marx* műveit. Persze, a vörös csillag önmagában nem önkényuralmi jelkép, önmagában a horogkereszt sem az, hanem gyönyörű árja nap-szimbólum, Írországból még a mosodák autói is ott díszelg, és senkinek nem szúrja a szemét. Bizonyára eljön majd az idő, hogy a sarló és kalapács is visszanyeri régi értelmét, de addig még sok embernek kell átköltöznie abba az országba, ahonnan (*Krisztus* kivételével) még nem tért meg utazó. S addigra lesznek más, rettegettebb és gyűlöletesebb népi- és szimbólumok, Amerika és Izrael erősen dolgozik már ezen. Addig a vörös csillag bizony véres csillag marad. Mint nemrég kiderült, a Vörös Csilla polgári kör *Hiller István* kommunikációs tanácsadója, *Berzsán Ferenc* provokatív akcióinak (nagyon vicces) fedőneve, s hiába vág olyan ájtatos képet a baloldal, mint *K. László* esti imádság előtt, azért a vörös csillag billoga rájuk van sütvé, s ott is marad. S hogy éppen egy tolvajbando próbálja visszaállítani a proletárok egykori reménysége jelképének becsületét, az különösen gusztustalan. Ahogyan a szerencsétlen szélsőbaloldali *Tamás Gáspár Miklós* is ízléstelen, amikor Amerikából hazalátogatva megjegyzéseket fűz a *Bencsik András* ügyében hozott elsőfokú ítélethez (Fő-szerkesztő börtönben? Magyar Hírlap, április 10–11). TGM végső következtetése igaz: „nem szabad ország az, ahol újságírókat bebörtönöznek”. Ezt mi is tudtuk. TGM magát filozófusnak tartja és nevezi, mi is viszonzhatjuk: nem szabad ország az, ahol filozófusokat börtönöznek be, mondjuk a magyar bíróság függetlenségének nyilvános kétségbe vonásáért. Igaz, TGM-et senki sem óhajtotta bebörtönözni, mert (lásd fent) a baloldal még szélsőséges formájában is masszív védelmet élvez. TGM cikke valójában a vörös csillag védelmében íródott, mert szerinte a vörös csillag kétértelmű jelkép, a horogkereszt egyértelmű. Lásd ismét fent... TGM a munkáspárti *Vaj-nait* védi, amikor azt javasolja, a köztársasági elnök részesítse eseti kegyelemben *Bencsik Andrást*. Ez szép gesztus, de sajnos, a pártállami gondolkodás megtestesítője. *Bencsik András* nem vétke. Ha valamit lehetne követelni, az egészen más. Lehetne követelni az egyenlő mérték alkalmazását, mely esetben mi kérhetnénk, a köztársasági elnök részesítse eseti kegyelemben a szélsőbaloldali filozófust. Lehetne követelni az ügyben ítélező bíró azonnali felfüggesztését, lehetne kérni a mentelmi joga mögé búvó képviselőt mint feljelentőt, járuljon hozzá az ügy tárgyát valójában képező iratok megismeréséhez és nyilvánosságra hozatalához. Ha ez nem történik meg, a

jelenlegi szocialista-liberális tolvajbanda, TGM szavaival élve följelentő, denunciáns, smasszer – akárcsak régen, akárcsak mindig. Akkor esetleg nem olvasnánk rossz szájjal a szélsőbaloldali lapok eszmefuttatásait, a holokauszt-iparosok újabb vádjait a történelmi amnéziáról és Tiszaeszlárról, a *Teleki*-szoborral kapcsolatos új s még újabb fenekedésekről. Akiket a vörös csillag jelképe alatt és nevében pusztítottak el, aláztak meg, raboltak ki, azoknak miért kisebb a fájdalma, mint akiket a horogkereszt jegyében? Persze, tudjuk, ez relativizálás, tudjuk, Auschwitz után nincs történelem. Csak Soros van és sorstalanság, és *Imre Kertész & Co.* A lassan mindenhol kikapott *Bolgár György* Teleki és a nagypapám címmel von párhuzamot balatonboglári, volt bádogos és szikvízgyártó iparos nagyapjának tragikus sorsa és gróf Teleki Pálé között (Népszava, április 9). A cikk vége: „*Aztán föltették az Auschwitzba tartó vonatra. A boglári templomkertben vajon min töprenghet gróf Teleki Pál.*”

Hát persze. A vörös csillag oké, Teleki nem oké. A boglári templomkertbe Bolgár nagypapájának kellene szobrot emelni? Vagy az ő szobrát esetleg beengednék Budapestre is? Mi ez a rettentő és szüntelen kényszer, hogy a horogkereszt áldozatai mindenképpen le akarják gázolni a vörös csillag áldozatait? Mi indít egy művelődési minisztert, hogy az egykori pártlapban, egész kolumnás cikkben számoljon be saját családjának etnikai-vallási összetételéről? (*Magyar Bálint*: Minden a szavakkal kezdődik, Népszabadság, április 15.). Hát persze, a holokauszt, hiszen Auschwitz „*történelmünk legnagyobb temetője*”, hiszen minden tizedik áldozatát „*magyar állampolgárként ölték meg*”, s „*a nácioknak segédkező magyar kormány parancsára a magyar hatóságok deportálták*”. De azt hiszi M. B., hogy anyai nagyanyja, *Klein Róza* vagy anyai nagyapja, *Schwarz Dezső* sorsának felidézésével máris a „jó” oldalra állt, arra az oldalra, mely most éppen időszerűnek tartja a másik Magyarország porig alázását, leckéztetését és a vörös csillag felemelését? Igaza van M. B.-nak, „*egy gonosz és értelmetlen ideológia alapján*” hat évtizede magyarok üldöztek, aláztak és gyilkoltak meg magyarokat. Most M. B. egy olyan koalíciós tolvajbanda minisztere, mely a vörös csillag ideológiai és vagyoni örököse, egy Ügynökkel az élen. Igaza van M. B.-nak, nehéz felfogni, hogy ami történt, nem néhány bűnöző magánakciója volt, hanem egy hosszú folyamat betetőzése, amelyért felelős a magyar politikai elit, az értelmiség és a társadalom nem elhanyagolható része. Magyar Bálint persze a holokausztról beszél, én meg arról a folyamatról (is), amelyben ő és pártja vett részt, és amely idáig süllyedt: az Ügynök alá. A sárga csillag helyett a vörös. Most jó? Most jó megint? ■